

Čís. 14066.

Zletilý smluvník není oprávněn k rekursu proti usnesení opatrovníckého soudu, jímž byla schválena dědická dohoda mezi ním a nezletilcem.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1935, R I 1368/34.)

Prv ý s o u d schválil opatrovnicky dědickou dohodu, pokud byla uzavřena mezi nezletilou dědičkou a J. B. a již bylo upraveno vyrovnání vzájemných nároků mezi pozůstalostí a J. B. R e k u r s n í s o u d k rekursu J. B. usnesení prvního soudu zrušil a prvnímu soudu uložil, aby dále jednal a rozhodl. D ů v o d y: Napadeným usnesením schválil první soud dohodu ze dne 15. února 1933, ač dohoda nebyla mezi stranami úplně dojednána, což sama navrhovatelka uznala žádajíc, aby o této dohodě byl vyslechnut J. B., aby jeho výsledkem byl pro schválení dohody pozůstalostním a poručenským soudem získán pevný podklad. Týž byl skutečně vyslechnut a při výsledku uvedl, jak dohoda byla uzavřena, aniž projevil souhlas se zněním úmluvy, jak v návrhu matky nezletilé Pavly K. jest obsaženo a jak potom také prvním soudem v napadeném usnesení jest uvedeno. Za tohoto stavu věci neměl první soud schváliti toto nehotové ujednání, nýbrž měl strany vyzvati, aby předložily úmluvu jimi podepsanou, a měl tuto učiniti předmětem svého zkoumání se stanoviska soudu pozůstalostního a poručenského.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu matky nezletilé Pavly K. a nezl. M. K. a rekurs J. B. odmítl.

D ů v o d y :

Řízení za účelem vymožení soudního schválení dohody mezi nezletilou M. K. a mezi J. B. jest vnitřním úkonem poručenského soudu, na něž nemá spolusmluvník nijakého vlivu. Jest na zákonném zástupci a poručenském soudu, by uvážili, zda zájmy nezletilé M. K. jsou nabízenou dohodou plně obhájeny či zda nejsou citelně poškozeny. Stěžovat si do usnesení soudního o tom může jen ten, kdo je po zákonu oprávněn chrániti zájmy nezletilé, kdyby považoval zájmy ty za dotčeny soudním opatřením, nikoli však spolusmluvník. J. B. nemá na tomto rozhodnutí ani právní zájem, poněvadž poručenským schválením smluv nezletilcem uzavřených se jen doplňuje projev vůle poručencovy, nenahrazuje se však nedostatek přivolení druhé smluvní strany ke smlouvě. Ani poručenské schválení smlouvy neodnímalo by J. B. možnost, by v řádném právním pořadu svých práv obhájl. J. B. není tedy podle §§ 6 a 37 zák. č. 100/1931 sb. z. a n. oprávněn k rekursu.

Čís. 14067.

I v nesporném řízení jest nedostatek rekursního návrhu závadou rekursu. Není-li rekurent zastoupen právním zástupcem, jest na soudu, by